

Fővárosi Ítéltábla
mint másodfokú bíróság
1.Mf.31.154/2025/5.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a felperesi képviselő (felperesi ügyvédi iroda címe, ügyintéző: felperesi képviselő neve ügyvéd) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) **felperesnek** a alperesi képviselő (alperesi képviselő címe, ügyintéző: alperesi képviselő neve ügyvéd) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) **alperes** ellen jogellenes munkaviszony megszüntetés jogkövetkezményei iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 27.M.70.409/2024/15. sorszámú ítélete ellen az alperes által 17. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részében helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 55.800 (ötvenötezer-nyolcszáz) forint meg nem fizetett fellebbezési illetéket az esedékességig fizessen meg az Adó- és Vámhatóság illetékbevételi számlája javára. A fellebbezési illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Ítéleti tényállás

[1] Az alperes a 2024. november 13-án kelt és 14-én közölt felmondással a felperes munkaviszonyát megszüntette a munkavállaló munkaviszonnyal összefüggő magatartása miatt.

Kereset és ellenkérelem

[2] A felperes végső keresetében kérte az alperes kötelezését 113.578.- forint elmaradt jövedelem címén igényelt kártérítés és 300.000,- forint sérelemdíj megfizetésére.

[3] Az alperes ellenkérelmében kérte a kereset elutasítását.

Az elsőfokú bíróság döntése

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletében a keresetnek helyt adva kötelezte az alperest 113.578.- forint elmaradt jövedelem címén járó kártérítés, valamint 300.000,- forint sérelemdíj, továbbá 698.500.- forint perköltség megfizetésére.

[5] A határozat indokolásának perköltsége vonatkozó része tartalmazta, hogy az elsőfokú bíróság pervesztessége alapján a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest a felperes ügyvédi munkadíjból álló perköltségének megfizetésére, melynek összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján határozta meg. Kifejtette az elsőfokú bíróság, hogy az alperes hivatkozása ellenére a Pp. 83. § (4) bekezdésében foglalt speciális perköltségviselési szabályt az ügyben nem alkalmazható, mert a felperes nem az érdemi, hanem a perfelvételi tárgyalási szakban szállította le a keresetét, ezért a leszállított összeg tekintetében nem minősült pervesztesnek (BH2022.28). Ezen túl az elsőfokú bíróság a Pp. 86. § (1) bekezdésében foglalt speciális szabály alkalmazására sem látott alapot, mivel az alperes a felperes leszállított keresetében foglalt jogot és kérelmet – bár még perfelvételi szakban, de – nem védekezése előterjesztése nélkül, hanem azt követően ismerte csak el, ezáltal okot adott a perre. Az alperes 12. szám alatti ellenkérelem-változtatásában még mind a kártérítés jogalapját, mind a sérelemdíj igényt vitatta. Az elismerésre ezt követően, a 2025. június 6-i tárgyaláson került sor.

Fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem

[6] Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, kérve az elsőfokú bíróság ítélete perköltségre vonatkozó rendelkezésének megváltoztatását a Pp. 83. § (4) bekezdése alapján. Hivatkozásképpen előadta, hogy a felperes 2024. december 13-án előterjesztett keresetlevelében még a munkaviszonyának helyreállítását kérte és elsősorban havi 233.200.- forint összegű elmaradt munkabér, másodsorban 2.798.400,- forint összegű kártérítés megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Az első tárgyalási napon a felperes személyes meghallgatásakor derült ki, hogy a felperes már 2025. január 3. óta új munkaviszonnyal rendelkezik és ekkor hívta fel az eljáró bírót a felperes figyelmét arra, hogy a 12 havi

munkabér nem önálló jogcím, a felperes a tényleges kárt követelheti. Ezen a tárgyaláson az alperes egyezség céljából három havi munkabér összegét ajánlotta fel a felperesnek, aki azt nem fogadta el. A felperes keresetét a következő tárgyalásra módosította, és már nem kérte a munkaviszony helyreállítását, helyette 364.797,- forint megfizetésére és 300.000,- forint sérelemdíj megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A felperes a leszállított módosított kereseti kérelmében ismételten rosszul jelölte meg a munkaviszonyának megszűnését, mert az nem 2024. november 13-a, hanem december 20. napja volt, figyelemmel a felperesnek járó felmondási időre. Ezt a felperes jogi képviselője a második tárgyaláson is csak nyomatékos bírói tájékoztatás után látta be és szállította le újra a kereseti kérelmét 139.360,- forintra, illetve a társadalombiztosítási járulékkal csökkentve, 113.700,- forintra.

[7] Az alperes által az első tárgyaláson felajánlott összeg 37%-kal több, mint amit a felperes a többszörösen leszállított kereseti kérelemben kért az alperestől. Az alperes határozott véleménye szerint a felperes eljárása a jóhiszeműség elvét súlyosan sértette. A jogi képviselővel eljáró felperesnek már az első tárgyalás előtt, de legkésőbb az első tárgyaláson módosítania kellett volna a kereseti kérelmét, hiszen azok a tények, amely miatt a felperes a kereseti kérelmét módosította, már az első tárgyalási nap előtt fennálltak, vagyis az, hogy a felperesnek csak 2024. december 20-tól 2025. január 3-ig keletkezett elmaradt jövedelemigénye. A felperes és jogi képviselője ezzel a magatartással nemcsak elhúzta a peres eljárást, de mind a felperesnek, mind az alperesnek további költségeket okozott.

[8] A felperes – felhívás ellenére – fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[9] A fellebbezés – az alábbiak szerint – megalapozatlan.

[10] A másodfokú bíróság a Pp. 370. § (1) bekezdése szerint eljárva felülbírálati jogkörét az erre irányuló fellebbezési kérelemre és annak korlátai között gyakorolta és nem érintette a fellebbezéssel nem támadott ítéleti rendelkezéseket.

[11] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság perköltség tárgyában hozott döntése megfelelt a jogszabályi rendelkezéseknek, ezért azt a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján – helyes indokai alapján – hagyta helyben.

[12] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletében foglaltak szükségtelen megismétlése nélkül az alábbiakra mutat rá:

[13] Megalapozatlanul hivatkozott az alperes fellebbezésében a Pp. 83. § (4) bekezdésének sérelmére. Ezen jogszabályhely szerint, ha a fél az érdemi tárgyalási szakban az önállóan elbíráلható követelése összegét leszállította, a leszállított rész tekintetében pervesztesnek kell tekinteni, kivéve, ha a leszállításra azért került sor, mert az ellenfél a követelés egy részét utóbb teljesítette, vagy a fél a perfelvétel lezárásáig önhibáján kívüli okból nem határozhatta meg a követelése mértékét. Helytállóan utalt az elsőfokú bíróság a BH2022.28. és a BDT2024.4864. számú bírósági döntések nyomán kialakult bírói gyakorlatra, mely szerint a perfelvételi szakban a felperes a keresetét a pervesztesség kockázata nélkül szállíthatja le, a leszállított rész tekintetében csak akkor kell pervesztesnek tekinteni, ha a követelése összegét az érdemi tárgyalási szakban csökkenti.

[14] A nem vitatott peradatok szerint a perfelvétel lezárására az utolsó tárgyalási napon, 2025. június 6. napján került sor, ezt megelőzően kerültek a felperes részéről benyújtásra a keresetleszállítások, melynek folytán a felperes nem tekinthető pervesztesnek. A Pp. külön, a 185.§-ban szabályozza a perfelvétel során történő kereset- és ellenkérelem-változtatást. A (4) bekezdésben előírja, hogy a keresetváltóztatás előtti nyilatkozathoz kötődő keresetlevél előterjesztési, illetve perindítási joghatások a perfelvételt lezáró végzés meghozatalával elenyésznek. Miként arra a BDT2024.4864. számon közzétett határozat indokolása is utal, „a perfelvételi szak a per kontradiktórius jellegének fő színtere, a „szóváltás” időszaka. A Pp. a per e szakaszában biztosítja a feleknek a peranyag alakítását, támadási és védekezési eszközeiknek a per állása szerinti megfelelő kiegészítését, módosítását.” (Wopera Zsuzsa (szerk.): Nagykomentár a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvényhez). A feleknek tehát a perfelvétel lezárásáig viszonylag szabadon és az ellenfél hozzájárulása nélkül lehetősége van perfelvételi nyilatkozatot előterjeszteni, a korábbiakat változtatni, így a kereset összecszerúségét a pervesztesség kockázata nélkül szállíthatja le a felperes is.

[15] Ezen túl a felhívott perbeli cselekmények szükségesek voltak, hiszen a felperes a becsatolt megbízási szerződésben szereplő összecszerúségek alapján a keresetlevél előterjesztésére számított fel 350.000.- forint és ÁFA, összesen 444.500.- forint megbízási díjat, a keresetlevelet pedig a bíróság perfelvételre alkalmasnak találta, és azt az alperes számára kézbesítette. A felperes az ügyben tartott két tárgyalással összefüggésben számított fel kétszer 100.000.- forint és ÁFA, összesen 127.000.- forint perköltséget, az első tárgyalást a bíróság 2025. február 11. napján tartotta, melyen a felperest személyesen meghallgatta, majd a tárgyalás elhalasztásra került az alperes törvényes képviselőjének meghallgatása végett, a második tárgyalásra pedig 2025. június 6. napján került sor. Az alperes 2025. június 4-i ellenkérelem-változtatásában is vitatta a keresetet, kérve annak elutasítását. Mindezek alapján a perköltség viselés kivételes szabályai, a Pp. 86.§ szabályai nem alkalmazhatóak.

[16] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

Záró rész

[17] A felperes perköltséget nem számított fel, fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 82. § (3) bekezdése alapján mellőzte a perköltség tárgyában történő döntéshozatalt.

[18] A fellebbezési illeték összege az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 46. § (1) bekezdésén alapul. A tárgyi költségfeljegyzési perben le nem rótt fellebbezési illeték viselésére az alperes a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján köteles. Tájékoztatja a bíróság az alperest, hogy az illetékeket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 1003200001070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell megfizetnie; megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az ítéltábla megnevezését, az ítéltábla e határozatának számát és a fizetésre kötelezésre kötelezett adóazonosító számát.

[19] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdés alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[20] Az ítélet elleni fellebbezést a Pp. 365. § (2) bekezdése kizárja.
Budapest, 2025. november 18.

dr. Vajas Sándor s.k.
a tanács elnöke

dr. Kulisity Mária s.k.
előadó bíró

dr. Kovács Edit s.k.
bíró